

[Frank Jensen]

ringen kom til, lovede den, at det skulle der rettes op på, og det har vi gjort. I foråret fik regeringen vedtaget en boligpakke her i Folketinget. Den indeholdt bl.a. midlertidig fritagelse for stempelafgift og adgang til annuitetslån. Vi har gennemført en skattereform, som skaber klarhed og giver almindelige mennesker flere penge mellem hænderne, og det vil gøre det lettere for mange familier at klare boligudgifterne. Nu er der skabt ro om skattesystemet. Folk ved nu, hvordan vilkårene vil være i lang tid fremover, og det giver tryghed i dispositionerne. Denne stabilitet og tryghed trues kun af enkelte borgerlige politikere, der truer med igen at pille ved ændringerne i skattesystemet, og det er sandelig ikke den slags signaler, boligmarkedet har brug for lige nu.

Men regeringen har gjort mere endnu. Regeringen har udnyttet det rentefald, der er kommet, efter at den er trådt til, og har givet mulighed for omlægning af prioritetsgæld. Obligationsrenten er nu den laveste i de seneste 30 år, spændet mellem den danske og tyske rente er indsnævret stærkt, og det giver store muligheder for at lette boligudgifterne for mange huskere. Vi vil kunne reducere ydelsen for parcelhuse med 15-25 pct.

Og hvordan er det så gået? Ja, nu har de nye muligheder jo ikke haft så lang tid at virke i; lettelserne som følge af skattereformen viser sig jo først til næste år, og det samme gælder for arbejdsmarkedsreformen og de vækstfremmende initiativer, der ligger i regeringens finanslov for 1994. Men på trods heraf er situationen vendt på boligmarkedet. Der er afgivet over 150.000 lånetilbud, som nu begynder at blive udnyttet i stor stil. Der er kommet gang i ejendomshandlerne igen, og over hele landet meldes der om et kraftigt hussalg. For få uger siden kunne de førende ejendomsmæglerfirmaer oplyse, at de forventer et salg på 70.000 helårsboliger og fritidshuse i år. Vi skal helt tilbage til tiden før kartoffelkuren og den nuværende skattereform i 1986 for at opleve noget tilsvarende.

Verdens problemer rykker tættere og tættere på. Den mest nærværende og direkte konsekvens af verdenssituationen oplever vi, når mennesker søger ly hos os for krig eller forfølgelse i deres eget land. Danmark skal tage sin del af ansvaret for at løse flygtningeproblemet. Den tragiske borgerkrig i det tidligere Jugosla-

vien har betydet, at tusindvis af familier er blevet splittet og har måttet forlade hus og hjem og ejendele, og at uskyldige mennesker er blevet dræbt, tortureret og voldtaget. Når disse mennesker søger hertil, er det ikke for sjov, og Danmark må selvfølgelig tage sin lille del af ansvaret. Alt andet ville være for usselt, og i Socialdemokratiet erkender vi vores del af ansvaret for at hjælpe mennesker i nød. Vi skal selvfølgelig give de mennesker, der opholder sig her i landet, en anstændig behandling. Det har altid været vores grundholdning.

Vi kan i dag konstatere, at den største forandring i forhold til den forrige regerings politik på udlændingeområdet er, at nu sker der noget. Den forrige regerings tiltag på udlændingeområdet var præget af total passivitet. Socialdemokratiet har i årevis kæmpet her i Folketinget for at sikre en bedre integration af indvandrere – men uden held – og nu betaler vi prisen for, at der intet skete, og at problemerne fik lov at vokse. I Socialdemokratiet ønsker vi handling, og vi er startet. I juni blev udlændingepakken vedtaget her i Folketinget. Kommuner med mange udlændinge får større økonomisk kompensation, og vi giver kommunerne mulighed for at hindre koncentration af befolkningsgrupper med særlig vanskelige sociale forhold, det være sig indvandrere eller danskere.

I morgen fremlægger regeringen sin storbypolitik i form af et handlingsprogram fra regeringens storbyudvalg, der specielt skal tage hånd om de problemer, der findes i socialt belastede boligområder.

Ja, det bliver en spændende folketingssamling, vi nu tager hul på, med mange nye opgaver og udfordringer at kaste sig over. Politik er at ville og kunne. Resultaterne tæller mest for Socialdemokratiet, og sådan vil det også være i den nye samling.

Jeg skal derfor på foranledning af Socialdemokratiet, CD, Det Radikale Venstre og Kristeligt Folkeparti fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget konstaterer, at arbejdsløsheden er det største samfundsproblem, en trussel mod den enkeltes velfærd, og at regeringen i sin økonomiske politik giver bekæmpelsen af arbejdsløsheden højeste prioritet, går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 1).